

## POSTANOWIENIE

16 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Monika Koba (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 16 maja 2023 r. w Warszawie,  
zażalenia wierzycielki E. T.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

z 18 maja 2022 r., I Co 256/21,

w sprawie ze skargi wierzycielki E. T.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

w sprawie z wniosku dłużnika B. L.

o podjęcie czynności w sprawie nadzoru nad komornikiem sądowym

w Ząbkowicach Śląskich w sprawie Km 796/21,

**odrzuca zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich postanowieniem z 18 maja 2022 r. odrzucił wniesioną przez wierzycielkę E.T. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia wydanego przez Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich w sprawie I Co 256/21. U podstaw rozstrzygnięcia legło stwierdzenie, że w sprawach egzekucyjnych skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje (art. 767<sup>4</sup> § 3 k.p.c.). Ponadto w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem obowiązuje przymus zastępstwa przez fachowego pełnomocnika, skarga wniesiona osobiście

przez stronę podlega zatem odrzuceniu (art. 87<sup>1</sup> § 1 w związku z art. 424<sup>6</sup> § 3 k.p.c.).

Zażalenie na wymienione postanowienie skarżąca E.T. - działając przez pełnomocnika H.T.- wniosła osobiście, wraz z wnioskiem o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W dniu 5 września 2022 r. Sąd Najwyższy zwrócił akta sprawy Sądowi Rejonowemu w Ząbkowicach Śląskich w celu rozpoznania wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Postanowieniem z 23 stycznia 2023 r. Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich oddalił wniosek wierzycielki E.T. i H.T. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w sprawie ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia wydanego przez Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich w sprawie (I Co 256/21). Stanął na stanowisku, że wnioskodawcy są w stanie pokryć koszty pomocy prawnej, a ustanowienie pełnomocnika z urzędu w postępowaniu w którym skarga jest niedopuszczalna jest oczywiście bezcelowe

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

W przypadku, gdy skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia odrzuci sąd pierwszej instancji, na jego postanowienie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394<sup>1</sup> § 1 k.p.c.). Zgodnie z art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych i dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Ustanowiony w tym przepisie przymus adwokacko – radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądowego oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia.

Skarżąca samodzielnie sporządziła zażalenie, przy czym z okoliczności sprawy nie wynikało, aby skarżąca lub reprezentujący ją pełnomocnik H.T. należeli do kręgu osób zwolnionych z obowiązku reprezentacji przez adwokatów lub radców prawnych, stosownie do art. 87<sup>1</sup> § 2 k.p.c. Nieusuwalna wada zażalenia, polegająca

na jego wniesieniu przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej skutkuje koniecznością jego odrzucenia, bez możliwości jej sanowania (zob. m.in. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2013 r., V CZ 70/13; z 3 czerwca 2015 r., V CZ 25/15; z 9 maja 2014 r., I PZ 9/14; z 7 maja 2014 r., II CZ 19/14; z 15 maja 2015 r., III PZ 7/15; z 16 września 2015 r., III CZ 40/15; i z 29 stycznia 2016 r., II CZ 97/15).

Złożenie wraz z niedopuszczalnym zażaleniem wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu – który ostatecznie został przez Sąd Rejonowy oddalony - pozostaje bez znaczenia dla wyniku postępowania zażaleniowego. Profesjonalny pełnomocnik nie mógłby bowiem sanować braków zażalenia wniesionego przez stronę osobiście, a mógłby jedynie sporządzić nowy środek zaskarżenia, abstrahując w tym miejscu od jego dopuszczalności (zob. m.in. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 11 marca 2008 r., II CZ 2/08 i z 31 stycznia 2014 r., II CZ 84/13)

Z przytoczonych względów zażalenie, jako niedopuszczalne, podlegało odrzuceniu (art. 398<sup>6</sup> § 3 w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 oraz w zw. z art. 87<sup>1</sup> k.p.c.).